

Alþýðusamband Íslands

Ályktun ársfundar Alþýðusambands Íslands 2010 um réttindi á vinnumarkaði

Okkar kröfur – Okkar réttur

Alþýðusamband Íslands krefst þess að lífeyrisréttindi launafólks á almennum vinnumarkaði verði jöfnuð á við réttindi opinberra starfsmanna. Þessi krafa er réttlætismál. Hún verður enn brýnni nú þegar skerða þarf réttindi á almennum vinnumarkaði á sama tíma og réttindi opinberra starfsmanna eru tryggð með skattfé og standa óhöggðu þrátt fyrir hrun á fjármálamörkuðum. Jöfnun og vernd lífeyrisréttinda er forsenda sáttar um það lífeyriskerfi sem byggt hefur verið upp hér á landi.

Alþýðusamband Íslands krefst þess að staðinn verði vörður um það framsækna fæðingar- og foreldraorlofskerfi sem hér hefur verið byggt upp fyrir tilstuðlan verkalýðshreyfingarinnar. Jafn og raunverulegur réttur kynjanna til fæðingar- og foreldraorlofs er eitt af mestu framfaraskrefum sem stigin hafa verið í átt að jafnrétti. Um leið er hann mikilvægur réttur barna. Við höfnum frekari skerðingum á fæðingarorlofinu og gerum kröfu til þess að þær skerðingar sem þegar hafa átt sér stað verði dregnar til baka í áföngum og réttur einstæðra foreldra tryggður frekar en nú er.

Alþýðusamband Íslands krefst þess að ríkisstjórnin standi við fyrirheit sín um löggjöf sem tryggi öllu launafólki rétt til starfsendurhæfingar. Réttur til starfsendurhæfingar er mikilvægur þáttur í að efla og treysta stöðu launafólks á vinnumarkaði sem lendir í áföllum vegna veikinda og slysa. Um leið er hún stórt hagsmunamál fyrir samfélagið í heild. Í dag er 1/3 félagsmanna ASÍ án þessara réttinda vegna svika stjórnvalda.

Alþýðusamband Íslands krefst þess að róttæk skref verði tekin í baráttunni gegn launamuni kynjanna. Launamunur kynjanna er staðreynd og alltof lítið hefur áunnist í þeim efnum á undanförunum áratugum. Jafnframt er mikilvægt að berjast gegn kynferðislegu ofbeldi og áreiti á vinnustöðum. Mikill niðurskurður í heilbrigðis- og velferðarkerfinu hefur gríðarleg áhrif á starfsstéttir þar sem konur eru í meirihluta og kann að leiða til aukins og langvarandi atvinnuleysis kvenna. ASÍ hafnar öllum hugmyndum og aðgerðum sem veikja munu stöðu kvenna og leiða til aukins ójafnaðar kynjanna á íslenskum vinnumarkaði.

Alþýðusamband Íslands krefst þess að réttindi og hagsmunir atvinnuleitenda verði tryggðir. Það er lykilatriði í núverandi samdrætti að bótatímabil atvinnuleysisbóta verði lengt og kerfið gert sveigjanlegra. Jafnframt er mikilvægt að efla virkar vinnumarkaðsaðgerðir og menntunarræði. Það á sérstaklega við um þann hóp sem farið hefur verst út úr

samdrættinum á vinnumarkaði, ungt fólk, launafólk með litla formlega menntun. Þetta á einnig við um þá sem þurfa á endur- og viðbótarmenntun að halda til annarra starfa vegna breytinga í atvinnulífinu. Það er krafa Alþýðusambandsins að stéttafélögin taki í ríkara mæli að sér framkvæmd atvinnuleysistrygginga, vinnumiðlunar og virkra vinnumarkaðsaðgerða líkt og gert hefur verið með góðum árangri í menntun á vinnumarkaði og starfsendurhæfingu.

Alþýðusamband Íslands krefst þess að réttindi og vernd launafólks í starfi verði eflað. Vinnuvernd er aldrei mikilvægari en þegar kreppir að í atvinnulífinu. Mikilvægur þáttur í því er að stjórnvöld efni loforð sín um umbætur varðandi vernd vegna atvinnusjúkdóma og bætur til þeirra sem fyrir þeim verða. Treysta verður réttarstöðu launafólks vegna aðilaskipta að fyrirtækjum og kennitöluflakks. Þá er mikilvægt að settar verði skýrari reglur um réttindi vaktavinnufólks um leið og réttindi þess verði samræmd og bætt.

Staðinn verði vörður um réttindi launafólks til þess að vera í stéttarfélagi þar sem það á heima faglega og félagslega.

Það er sameiginlegt verkefni Alþýðusambands Íslands og aðildarsamtakanna að fylgja eftir og sjá til þess að stjórnvöld og atvinnurekendur mæti réttmætum kröfum launafólks um velferð og réttindi á vinnumarkaði. Til þess hefur verkalýðshreyfingin samtakamátt og afl sem henni ber að beita eins og þörf krefur hverju sinni.